

срамежливо — може би се стѣсняваше отъ
това, дали ще ни хареса — промълви името
на пѣсенята:

СЕВЛИЕВСКОТО ТЪРГОВЧЕ

Тръгнало ми е тръгнало,
Младо търговче,
Младо търговче,
Севлиевското търговче.

Не ми е тръгнало
Младото търговче,
Младото търговче
Стока да носи.

Ами ми е тръгнало,
Тръгнало къмъ Тулча —
Караджата да дири,
Байрака да му носи.

.....
.....

Спогледахме се онѣмѣли отъ изненада. Топ-
лиятъ и мелодиченъ гласъ на дѣдо Юрдано-
вата снаха продължаваше да ни шепти за ге-
роичното българско минало подъ турско, да
влива въ сърдцата ни търпение и мъжество
за часа, който наставаше за освобождава-
нето люлката на българщината — Добруджа —
отъ новото ѝ робство.

.....